

LA TRALLA

del Carreter

SETMANARI SATIRICH

No l'equivoquéu ab els dos de devant. - Mudarà la frisel-la cada setmana.

BRUCH, 41, 3.er, 1.^a

SURT ELS DIVENDRES

Fassin el favor de mirar cap à la dreta d'aquesta columna. Ja hi han mirat? Bueno. Donchs tinc l'honor de presentarshi al M. I. Sr. D. Eussebi Assiatich Sabatassas y Corominas. Qui es aquest senyor? Es molt natural la curiositat de vostés. Però vetaqui que jo no sé si presentar-lo com a geograph eminent, com a politich republicà unitari no menos eminent, o com a verdadero conde, dich, com a verdader arcalde de Barcelona, segons s'ens va fer sapiguer l'altre dia al Ajuntament. Miressel baix qualsevol aspecte. o no s'el miri, la seva personalitat té prou relleu pera no serli necessari que un trist carreter, o un alegre carreter com jo, li fassi l'article. Qui no sab qu'es l'ilustre autor de la *Novísima Geografia*? Qui ignora qu'es l'afortunat descubridor de que Marruecos no perteneix al Àfrica, com s'ha vingut creyent fins ara, sinó que forma part del Assia? Aquest invent ningú li pot disputar. No hi hâ perill de que surti cap *Sanpedro y Miguel* negant qu'en Corominas signi l'autor de semblant descubriment, ni es necessari qu'en Peyus escrigui dotze o tretze articles a *Joventut* pera demostrarho. Aques ta sola gloria, m'escusaria de tot altre elogi y deixaria perfectament definida la personalitat del meu biografat i jo ab molt gust prescindiria de tota altre disquisició, sino ningües necessitat d'omplir un parell de quartillas més. Com a republicà unitari no se sab qu'hiagi descubert res més, que'l modo d'aumentar la tirada de *La Publicidad*, que avuy dia ja es tota una tirada, fent el joch del *Amigo del Pueblo*, si bé aquest joch ha donat lloch a quel públich barceloni que no buda. Li vegés las cartas: las del joch y las d'en Lerroux, que van sortir per duplicat a la llum pública y de las quals també s'en va fer una fenomenal tirada. Y qui dirèm de don Eussebi Corominas com a verdader arcalde de Barcelona? Que com a tal, també ha fet un descubriment importantissim: Qu'en materia d'arcaldes succheix lo que ab els duros, que ni han de bons, de verdaders y de falsos; y qu'en Boladeres es un arcalde sevillano, ab tot y haver nascut a San Feliu de Guixols o per allí a la vora. No crech que fassifalta are, completar aquesta monografia, que parlant d'en Corominas per forsa tenia de ser una mono-grafia, donant tota mena de datos biogràfics. Un home d'aquesta talla (un metro setanta centimetres) no té edat; es eternament jove; no ha nascut en lloch, es fill de la humanitat, y tota la humanitat té dret a adjudicar-se la gloria de tenirlo com a fill, gloria que d'altre manera podria corres-

pondre a *Llafranch* o Torredembarra; no s'han de citar sas obras, ni sos fets; va néixer en el sige de las llums y es una de tantas llums del sige, que sols han irradiat ciencia, progrés y cultura. Torninthon a mirar bé y pensin que si algún dia es vegés condemnat a mort, diria, parodiant a Neró: *Quin sabi per el món!*

CARRETER XERRAIRES

SE NECESITA UN Emperador para substituir al otro por haber salido deteriorado y demasiado barra; se cederá barato; muy propio para dar vueltas a una noria u otro oficio parecido. Razón: Eusebio Corominas, Redacción de *La Perdida*.

—¿Qué no hi fora don Eussebi?
—¿Qué volia?
—Me van dir que a n'aquei necessitaven un que fos prou aixirat pera substituir al Mano...
—Abaxi la veta un xich que fins les parets escoltan y li poden anà a dir.
—Bé, veuràs que hi es don Sebio?
—Ay, caratsus! quin oblit; creguí que ja no hi pensava.
—Era fàcil.
—Donchs, vaig y vinch; capart me sembla qu'aquest fulano es un auell de profit (pausa).
—Vol feli favor?
—Si, ja pujó.
—Entri, entri; segui aquí.
—No's molesti; potsè estorbo...
—Ca, m'estava aquí escrivint un tomec de Geografia pels colègis gratuïts qu'instalarém a la Caza qu'ara'ns estan construhint.
—Si'm molesto díguiu.
—Fugi; si això ho escrich adormit.
—No, pues ja m'ho suposava que vosté deu ferho aixis.
Altrement, donchs jo venia perque m'ha dit un veí, que's desseyan d'en Lacandro y el volen substituir.
—Si: es veritat; l'Alcàndro no serveix per nostres fins; va massa per las tabernas y altres puestos per l'istil, ahont s'hi torna ordinari vermell y desvergonyit.
Necessitem are un home que sapiga vestir ab chic, ben elegant, ab maneras, es a dir, un caballer fi, que puga anà al Ateneo, o bé al Circol Mercantil, al Foment, o bé a la Cambra y demés llochs distingits.
—Ja veig la idea que portan; es un programa bonich y una ensarronada masole a n'aqueilla trenta cinch mil, jay caretl son el dimoni.
—Ah, si; donchs no ho fassí aixis qu'abiat la menjadora s'ens n'anirà dels dits.
—Endemàs, jo m'ofereixo per tot lo que vosté ha dit; me sembla que de figura...
—No porta pas res postis?
—No, senyor, tot es persona.
—Si ho vol veure?
—Ca, ni'ls mils, ja'm basta que vosté ho digui.
—I Pschel aixis,

no es gran cosa, però vemos tinc la memòria feliç, aprenentme en quinze dies deu ratlles de manuscrit,

—Si que...

—Soch un prodigi com may cap se'n hagi vist, vull dir ab això que si volch quan m'hagi de sentir no tenen més que nosarne en un paper ben escrit ab lletre clara y ben grossa tot lo que tinga de dir, y no passi pas cap ansia que coneixent son desitj deixaré a n'en Grandmontanya que no's veurá de petit.

—Molt bé, donchs si sem carra no' quicxarà pas de mi; desde demà a *La Perdida*, en la edició de la nit, comensaré la campanya de bombejarlo a desdir perque puga presentar-se ab el prestigi precis.

—Corrent, donchs.

—Passi aquest vespre per presentar-lo als amics.

—Vaja, fins després.

—Esculti, fassí el favor, si es servit: vegi si m'entén la llettra, que com li haig de fe's escrits després si no ho entenia li torà massa absurd;

vegi que diu aquest sobre.

—No sé... esperí un quart y mitj que m'arribó fins a casa y tornaré deseguit.

—Què potser va a buscar's lentes.

—Es que m'ho haig de té llegir.

PUNTA

Ball de bastons

Qualsevol diria que'l cárrec de tinent d'alcade es un cárrec purament gratuït!... Al veure las batuas que hi han hagut entre ls republicans de l'Iustrina, elegits concejals, pera pescar las cobdiciadas varas, lo que menys s'afirma un es que tenen doscents duros de sou mensualment cada mes, com deya aquell.

Y sin embargo... Hoy, dich, y malgrat això, els republicans *perdidos* se van disputar las talas varetas, que per forsa han de ser varetas màgicas, ab la mateixa furia que els corps famolenchs es disputan la carn de las victimas, després d'una batalla.

Y tot pel be de la ciutat!

Mare de Déu y qui amor tan bestial els hi ha entrat envers la Pubilla à n'els concejals republicans de l'autoritat, qu'aixis volen sacrificarse per ella! Tots volen feyna, tots volen trevallar, tots volen cárrechs, com més importants millor, tots volen ser de la comisió de Consums, tots necessitan la vara de tinent d'alcade. ¡Quànta ufaniamunt en el sacrifici de temps y trevall per administrar els cabals de Barcelona!

Quan en Mir y Miró va dir qu'eran uns golestres ab molt poca política, el granota Buxó va parlar de la *vanidad insaciable* y el hipparion Don de Buen del *trust* dels tontos, contiu!...

**

Y va venir la votació pera las tinencies y es va fer patent que la tan cacarejada majoria republicana, es una minoria de vintiquatre vots.

No hi contém el que l'assiatich Corominas va donar-se ell mateix, perquè el vot de'n Corominas no es un vot, es una *bota... ratada*, com diria qualsevol autor del gènere chico aficionat al retrucano.

Molts concejals no van assistir a la sessió, altres van votar en blanch, y entre aqueixos hi havian els republicans que no acatan la autoritat dels sabatassas Sebiu.

De modo, qu'are ve que ni de motlo, allò dels castellans: *Aun no asamos y ya pringamos*.

Encara no funciona l'Ajuntament republicanesch-perdido y ja's demostra que no van en lloc.

Y tot per las tinencies d'Arcaldia, tot pel seu amor à la Pubilla.

Hi han amors que matan.

Y aquest es un d'ells.

**

La pessa representada el divendres passat al saló de Cent va tenir molt èxit. Se titulava: *El fracas del Trust ó vamonos à la... república unitaria*.

Las patillas monàrquiques de'n Boladeras votant à las barras republicanas y l'Eussebi Corominas fent un discurs neula, van entusiasmar à la claque.

Hi van haver picaments de mans en gran, viscacs y manifestació. Tot, per suposat, à cárrec de la claque, que com que ja ha actuat en diferents funcions hi te las mans trencades en això de fer entusiasme à deus rals per barba.

**

Are, per acabar, els hi diré, una cosa en serio.

Andem à assistir à un ensaig de govern republicà unitari.

Fixins se en l'ensaig y diguiamós que passarà el dia del estreno.

Ah! y per endavant prenguin nota de que tots els actors volian els primers papers.

Tot y sent *papers-mullats*.

A lo menos en apariencia.

¡Sr. Bola...depes!

—Sap que vosté per sé *alcalde* es bastant despreciosos?

—Sap, que té molts... sosteñidos

lo dels divendres passat?

—Qué no sap qu'es de *Real Orden*

y que no's pot proposar,

só pena de trayectoria,

votant à un republicà?

Ja sé que vosté pot dirme

que de partits no n'hi han

quan se tracta d'interessos

de la casa Comunal,

prò vosté, molt més qu'un altre,

també pot asegurar

que de mérits per sé *alcalde*

Don Guillermo no'n té cap.

Y que si empunya la vara

ho deu al govern central,

té'l deber ineludible

d'anar contra's ciutadans

que no tinguen les idees

del govern que l'ha nombrat.

Votant à n'el Sebiu Assiatich

eva cumplir vosté? Qu'es cas!

Qui sab si allò dels arreglos

y pastels serà vritat!

Allò de donar banquets

à Madrid y convidar

als amos del gran partit

centralista fraternal

ja'n va fer pudo de jio,

com diuens els castellans,

y francament li confeso,

jo sempre m'he figurat

que vosté sols era una olla

respecte à la autoritat,

prò creure que les patillas,

simbol de la gravedad,

podian empastilarse

tant componendas en gran

ab gent com la qu'ens ocupa,

jo no ho haguera dit mai.

Qué deu ser bò per d'arcalde!

Qué bé que s'hi deu trobar

quant s'enreda ab aquells tipos

per poguer continuar!

Tan cariño, D. Guillermo

té al silló presidencial?

Tant amor porta à la vara,

que avans de deixarla aner,

la posa en mans de golobres

conformatcs ab la meyta?

Qué li dirán los señores

de Madrid? Qué pensaran

els amos de les cireras

si així'l veuen claudicar?

¡potser renyir ab los altres

tot volent acontentar

el d'aqueil Vaja, confesi

que vosté per no deixar

de seure à la presidencia,

fins es capás de ballar

una tirada de tangos

vestit de manola, ja

ho ha demostrat, no s'enfadí

doncha, quan senti murmurar

respecte del pasteleo

fet ab els republicans (?).

Y després de veure l'acte

tant lleig que vosté ha efectuat,

crech que sols ens falta veure

com un dia's fa aeyerat

y s'en va à donar-se d'alta

de soci à *Fraternidad*.

Allí estarà en lo seu *puesto*,

podrà dir lo que voldrà,

podrà se un dia monàrquich,

l'altre dia federal,

un altre dia unitari,

socialista l'endemà.

Fasió senyor Boladeras,

creguim fassi un cop de cap.

Ells son els més! Halagarios;

el dia que no ho serán

ja hi serà à temps de girars-

de cara allí ahont convindrà.

Vosté ha probat que té trassa

per anar lluny, per surar;

jo espero veure'l ministre

quan lo otro pujarà

(si puja, qu'es molt difícil)

¡quina gloria alternarà

ab el *Malet*, ab en *Costa*,

ab l'*Arid* y ab en *Jordà*

y aquella pléyade immensa

de soberbis exemplars

de la russa dels *anfibis*.

que'l mateix viuen al mar

que à la terra y que no tenen

mai un ambient prou fixat.

Creguim, la veritat, l'envejo

perque veig ben clair que sap,

fer prodigis d'equilibri,

de debò estic admirat.

Y are prou. El felicitó

perque bò y sent català

te una trassa molt castilla

per poguer *turronejar*.

y li desitja molt-dies

de govern, d'autoritat

para bien d'aquesta *vasallada*,

que si hem de dir la veritat,

no mereixen altre *alcade*

que un home de spròcupat

com D. Guillermo Boladeras,

que Dioz Guarda per molt anys.

Q. K.

Els cranchs

No'ls vaig à parlar d'aquests animalons que's *gourmets* troban deliciosos, ab arròs, ni tan sols d'aquellos tranyias que hi han à Madrit que's han motejat així per la analogia que hi tenen, ja que van pintats de vermell.

¡Lo que pot l'afició!

Prò a horas d'are, que ja sab el resultat de la veda del número de Cap d'any, en Llopis s'ha convenst que cada dia hi han menos burros à Barcelona.

El que hi guanyarà serà en Ruch y Ruch. ¡Alsa, amigü, quina festassa que hi faràs ab tanta verdura com vos ha sobrat!

Els dependents de comers fa anys que venen perseguint la necessaria millora del descans dominical y cansats de bataliar ab la tacanyaria dels amos, fiavan el bon resultat de les seves pretensions en el projecte de llei presentat per govern a las Corts.

Prò venen els republicans y combaten per religiós y los carlins per anti-religiós, demostrent uns y altres que no hi tocan pilota perque, lo que diuen els dependents aburrits de tan esperar, hágase el milagro aunque lo haga el diablo.

Y per torna, quan sembla que la cosa havia d'anar endavant, la xorca *obsturación* de la comparsa Salmerón ho ha entretingut que Deu ajut quan se resoldrà.

Això si, de *eloquentes discursos* no'n vulguin més. La única cosa bona dels homes parlamentaris; las paraus.

Xerraires!

**

En Sampedro y Miguel s'ha enfadat perque li han dit qu'es un català renegat.

Y lo bo es que, no sols es renegat sinó qu'es bort y à más, à más sabi en conserva, prò florit.

Senyor Sampedro y Miguel repari que vosté quan escriví posa ab *bastardilla* tot lo català y los catalans com cal hi posém tot lo castellà.

Vosté es un aspirant à sabi que no passará de... i cursil...!

**

Hi há à la coronada Villa una senyora condesa de San Lluís què tot d'una s'ha sentit caritativa y bailarina; al efecto ha pensat en donar un ball d'etiqueta al Teatro Real ab qui produce farà almoyna à l'*Hospital de epidémicos del Cerro del Pimiento*. A n'aquest ball deurán anarhi las sevors ab dominós de colors o ab mantons de Manila —això es simbòlic— però deurán descobrir-se al entrar devant d'una comisió d'allò més respectable pera assegurar la blavó de la sanch de las concurrentas y perque hi pugan anar las noyas solteras.

Es fan treballs pera qu'hi assisteixi el Rey. Las didas es quedarán à la porta.

¡Llions!!

**

Ja ha tornat el gran Canalejas, aquell menja-bisbes qu'are s'ha tornat bon minyo.

Bueno; donchs, j'ha arribat.

La primera vegada que va venir va engresca als uns, are ha engrescat als altres y sempre ha sigut lo mateix: un *castità* que res de bo pot venir à fer a casa nostre:

Diu, qu'ls que varen anar à reble eran tots forasters, d'aquests qu'ns volen governar.

Y are vostés dirán: «Y en Roig y Bergada y en Rómulo Bosch y alguns altres, qu' son aquests?

Y nosaltres els hi respondrem:

No'l digueu catalans à n'aquests homes que per un mos de pà, o sols per fe'l maco llepan els peus als infatuats politichs enemichs de la terra catalana. Son nissaga d'aquell Santa Coloma. Fan d'estira-cordetas de la Patria.

**

Hündase el firmamento y tiemblen las esferas.

Han nomenat Arquebisbe de Valencia al P. Nozaleda. Ab aytal motiu els periódics de Madrid han armat un terrabastall de quatre cents mil dimonis.

Ens han fet sapiguer que'l tal P. Nozaleda es un traidor à la patria, qu'els frares eran els amos de Filipinas y que tenen la culpa de la perduta del archipièlach.

Nosaltres creyem tot això y molt més que se'n digui, però també creyem qu'a disset milions y mitj d'espanyols, els té perfectament sense cuidado que nomenin Arquebisbe de Valencia al P. Nozaleda ó al Pare Pedás.

(No tenen res de més substància ab qu'entretenir als llegidors.)

**

Alguna de molt regrossa ni devém haver fet els catalanistas à n'en Roca y Ruch, perque el senyor P. del O. se surti de pollague en lo número del prop passat divendres de la *Esquella Pocatxeta*.

—Y tota la crònica que'ns dedical.

Ab una novetat de concepçons que espatarra. Ens diu, *perdigots*, *reaccionaris*, *sacrificants*, etc..., etc...

Y vostés deurán pensar que à què ve qu'el bisíaco fassi l'ase durant tres columnas y mitja.

Donchs ve, de que al apreciable ex-trífaceo, ex-sindich del Ajuntament, ex-redactor de *La Vanguardia*, y tots els exs, que vulguin, li ha sapigut molt greu que el senyor Domènech y Montaner, no s'en hagi anat à Madrid à parlar en el Congrés.

Està clar que li podríam dir à en Roca allò qu'ell va dir quan els catalanistas ens vám permetre criticar à n'en Bonifacio Salmerón: «Vosaltres no teniu dret à jutjarlo porque no'l vareu votar» però nosaltres que som molt més liberals que los reaccionaris de la decantada *Unión*, no sols li donem dret à jutjarlo, sino qu'ns allarguem fins à deixarli criticar. Per què? Perque un insult d'en Roca bis (com deya en Doy) es pera tota persona decenta, equivalent à un elogi d'un home com cal y à más à más, porque això ens dona à nosaltres el dret de preguntar à n'en Roca y Ruch (com deya també en Doy) per què l'Alejandrino Lerroux y Garcia no ve à Barcelona à solventar las diferencias surgidas entre els concejals elegits de la candidatura DICTADA per ell? «Oy que'ns contestarás? (que n'heu de fer vosaltres?)

Donchs es lo mateix que nosaltres te contestem à tu.

**

Copíem:

UN FENÒMEN

«Dihuen de Villanueva del Arzobispo que una dona de deslliurat un verdader fenòmen.

Aquest té 32 dits, 8 à cada mà y altres tants à cada peu.

No té uils ni nas; solzament en lo que vol ser sa cara hi té una boca disforme.

Sígnora si es noy ó noya, puig no té cap senyal que permeti coneixer lo sexe.

Solzament ha viscut unas horas.»

¡Quina llàstima! Vetaqui la realisació del ideal republicà perduto. Si es noy y arriba à gran, hauria sigut un verdader manual del perfecto edil-republicano unitario.

**

Llegeixó à la *Veu*, parlant de una sessió de la Academia de Ciències:

«Comença per via de preliminars pera examinar las diferents reglas pneumotècniques en us pera relacionar las corrents elèctriques ab el flux magnètic, en especial la del tira-buixó del bis, deguda à Maxwell, proposant pera substituir à totas ellás la que dominá de la *fletxa bisíacea*...»

La *fletxa bisíacea*? Se deu referir à *La Esquella*, (oy Roca bisíaco)?

**

Si no hagués passat à Madrid ens assombrariam; d'allí no'n assombra res.

Dos regidors en pública sessió es varen afartar de mormàs, perque l'un volia colocar lo seu fill en una *carrerona* municipal, no poguentlo fer, perque à proposta del altre, va aprobarse un dictamen pel procediment *Se-raclarà*.

Y l'espectacle no podia ser més espanyol. Y no es això lo pitjor, no, sino que tenim lo presentiment de que d'espectacles per aquest ordre també'n veurém à Barcelona.

No en va seuhen en los bancos (que diu l'Assiatich) aquell bé de Deu de *correligionarios del partido único*.

**

Dos parrafets de *La Campana* de dissapte. Parlant d'en Maura, Villaverde y Azcárraga, diu:

«Anant pel mon, sobre tot ab els frets que ara fa, créguime, no s'hi pot guanyar altra cosa que un refredat de *pàdre y señor mio*.»

Y parlant d'en Bonifaci Salmerón y Krause diu:

«Salmerón, arrostant els terribles frets de aquesta diada, ha fet una excursió de propaganda à Alcàzar de San Juan.»

Nosaltres, sisquera siga per humanitat, volém donar un concell al ilustre Lucas Gómez de la República futura... imperfecta.

Crégueme Señor Salmerón: anant pel mon, sobre tot ab els frets que ara fa, no s'hi pot guanyar altra cosa que un refredat de *pàdre y señor mio*.

**

Nostre benvolgut company de redacció en Salvador Gibert, ha tingut la sort de veure neixer à son primer fill.

No cal dir s'il carreter s'en deu alegrar de veure com hi ha qui es cuya de multiplicar els seus partidaris.

**

Escolta avi Brusí, per què dius tantas beneïterias?

Es veu qu'el teu director, com qu'és tant neula, fuig dels homes sensats y es volta de *patums* més grossas qu'ell pera semblar alguna cosa. Per xò't va fugir en Maragall, y en cambi donas carta blanca à l'Illa, y Fabra.

Però qu'no s'ho sabs qu'aquest tal Illas es un sabata? qu'no s'ho veus que no més escriu defensant la *chulapería*, la rifa de Madrid y els toros? es dir totas las immoralitats condemnadas fins pel teu ilustre-jefe Silvela...

Mira, avi Brusí: no siguis inmoral, que als teus anys es atentar à Deu.

Mira que aniràs al infern...

Però ca, la teva conciencia te molts aixamples y res te preocupen no en va has pervertit à quatre generacions metalisantlas, y fentlas tornar egoïstas y paxxa-contentas.

Tant mal ha fet tu à Catalunya pel teu cantó, com *El Diluvio*, *La Publicidad* y *La Campana* per l'altre.

Si ho sap en Pere Botero

(Ay, avi com cremarás!

Sent vell y dur com la teva

(Quins espatechs que faràs!

**

Vaja, llanuts, ja deureu estar contents. L'Ajuntament de Barcelona ja te majoria republicana.

Y era què?

¿Qué aboliran els consums?

¿Qué ompliran las caixas dei nostre municipi?

¿Qué convertirán Barcelona en un Paris?

Un conegut meu que's lerruxista va contestar molt sencillament à n'aquestas preguntes:

«No farán res d'això y tant se m'en dona, però en canvi ens portarán la República.»

¿Qué'ls es sembla?

Donchs, com aquest conegut meu, ni há à milers, y tots fan com els xays, no més saben dir una paraula y encara sense entendre-la; en lloc de dir *bé* diuen *República*.

Malaguanyada paraula en la vostre boca! Ja cal que vigileu, que s'acosta Pasqua.

**

¡Ah salau! ¡Y quin número més cayo el de *La Campana Desgracia* de dissapte! ¡Y quin tó més republicà! Consi que no'm refereixo el color vert de la primera cara, encara que aquell color es l'únic per simbolizar als Unioneros. El color de la *Esperanza*, que es el color que agrada als ases.

Me refereixo al bé de Deu de gorros més ó menos frígios que en tot lo número hi dominan.

Que la República vindrà abiat. Que la República es la panacea qu'ha de salvar à Espanya. Que'n Salmerón es el més guapo dels espanyols, etc., etc., de tot això el número en va ple. Tant, que si no fos que ho diu en Roca, ens ho creuriem.

Y tot això en el rengle de dibuixos; que'n el rengle de literatura (?) n'hi há per omplirne l'estómac d'un ministre. (Fins un article de'n A. March!

¡Oh!... Un article interessantissim sobre la culpabilitat ó inculpabilitat del any 1903, en la estafa d'en Cantinero y dels Humberts, ab més salero que unes satrilles del any de la Glòria.

¡Y qu'én diré del hermosissim articlet d'en P. del O. *Cautius y Frates*? Un devasall de lògica al istil de la llibreria Llopis; un verdader *summum de psicología colonial* (ho pos en *bastardilla* perque ho deixin passar).

Es un número hermos, hermosissim que no puch i menys de recomanarshi que'n no'l comprin, perque s'embafarian.

¡Ah! m'oblidava de comentar els onze atenats a las Musas, que'n forma de *Cantars* perpetra un tal senyor L. Wat; no'l vuy copiar tots perque no'm dona la gana de quedar sense llegidors. Però lo qu'és un, si qu'és el copio... y prenguin paciencia:

Dimecres venen els reys
y, repareu si té gracia:
¿sabeu qu'es lo que'ls espera?
Un regiment de sabatas!

Pela, que això es una alusió à n'en Corominas!

**

El Rey està gravement malalt, fins al punt de temes per sa vida, puig hi há por de qu'és presenten complicacions en el curs de la enfermetat; à causa de la edat avançada del august malalt.

Això no passa à casa; el tal Rey es el de Dinamarca.

Lo de que tòga-tanta edat ja es dé doldre, si fos un jovenet, menos mal.

**

Ens hem enterat d'un fet capás de fer ferir à qualsevol Roca y Roca. Afigurintse que al prendre possessió de Filipinas el govern norteamericà, aquest va donar sis mesos de temps als frares de las cinch ordres religiosas que hi havia en tot l'archipièlach pera que toquessin el dos. Ara bé; aquest plazo s'ha acabat y l'Govern està més preocupat qu'en Juandó ab el seu aviador, per veure qu'en

fara dels tals frares, perque qu'saben quants son? Sis mil, entre llechs y dels altres.

Els fabricants de mitjons estan esparverats per lo del mal exemple.

**

Per si no ho sabian, ja's donarémos notícies la noticia ab l'alarmà y esverament que son del cas.

Al Congrés dels Estats Units serán votats dintre de poch, els crèdits necessaris pera construir una esquadra que serà la més poderosa

